

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 16C/119/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413203779
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2013:1413203779.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní samosudkyňou JUDr. Silviou Walterovou v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00492736 zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, AK, Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava proti odporkyni: M. M., G.. X.XX.XXXX, G. K. B. A. XX, K. J. U.C. pre C. I. Y., O. Okresného A. K. T. o zaplatenie 50,50 eura takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 50,50 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 29,29 eura a náhradu iných trov konania vo výške 16,50 eura na účet JUDr. Vladimíra Kána, č. účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX, Z.: XXXXXXXX do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 6.3.2013 domáhal zaplatenia 50,50 eura a náhrady trov konania, nakoľko odporkyňa sa v dopravnom prostriedku navrhovateľa nepreukázala na výzvu kontrolného orgánu platným cestovným lístkom.

Súd vydal platobný rozkaz č. k. 25Ro/401/2013 - 7 dňa 22.3.2013, ktorým odporkyňu zaviazal k zaplateniu uvedenej sumy a náhrady trov konania.

Nakoľko sa odporkyni platobný rozkaz nepodarilo doručiť do vlastných rúk, súd ho uznesením č. k. 16C/119/2013 - 18 zo dňa 6.6.2013 zrušil.

Uznesením č. k. 16C/119/2013 -19 zo dňa 6.6.2013 ustanovil súd odporkyni podľa § 29 ods. 2 a 6 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníka. Opatrovník sa k návrhu nevyjadril.

Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Oboznámením sa s hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 10.1.2011 bolo preukázané, že odporkyňa sa v uvedený deň na linke č. 133 na výzvu revízora nepreukázala platným cestovným lístkom - cestovala bez cestovného lístka.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave platného a účinného v čase, keď došlo k porušeniu povinnosti zo strany odporcu, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča alebo iného člena osádky autobusu, alebo revízora sa preukázať platným cestovným lístkom a zaplatiť úhradu (§ 14 ods. 3), ak sa pri kontrole nemôže preukázať platným cestovným lístkom alebo osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa trvalého bydliska, číslo občianskeho preukazu (cestovného pasu prípadne iného dokladu totožnosti), v prípade neploletého cestujúceho meno a priezvisko zákonného zástupcu, ako aj ďalšie úhrady podľa tarify za poškodenie alebo za znečistenie autobusu.

Podľa § 14 ods. 2 zák. č. 168/1996 Z. z. platného a účinného v čase, keď došlo k porušeniu povinnosti zo strany odporcu, úhrada pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom [§ 9 písm. b)] je dvadsaťnásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav; v mestskej autobusovej doprave ju do stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav určí dopravca v prepravnom poriadku.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporkyňa cestovala v dopravnom prostriedku navrhovateľa, pričom sa na výzvu revízora nepreukázala platným cestovným lístkom tak, ako bola povinná (§ 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 168/1996 Z. z.), súd ju preto k zaplateniu cestovného 0,50 eura a úhrady 50,- eur predstavujúcej stonásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav podľa § 11 ods. 1 písm. d) a § 14 ods. 2 zák. č. 168/1996 Z. z., spolu 50,50 eura zaviazal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 150 ods. 2 O. s. p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov právneho zastúpenia 29,29 eura a náhradu iných trov konania, ktoré predstavujú zaplatený súdny poplatok za návrh 16,50 eura. Trovy právneho zastúpenia súd vyčíslil v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. a za jeden úkon právnej pomoci priznal 16,60 eura (§ 10 ods. 1 vyhl.) za dva úkony: 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. písomné podanie návrhu (§ 14 ods. 1 písm. a), c) vyhl.) = 33,20 eura a paušálnu sumu $2 \times 7,81$ eura = 15,62 eura, spolu 48,82 eura s 20 % DPH (§ 18 ods. 3 vyhl.) 9,76 eura = 58,58 eura. Súd nepriznal navrhovateľovi odmenu za úkon: zaslanie pokusu o zmier - výzva na zaplatenie z dôvodu, že tento úkon nebol hmotnoprávnou podmienkou reálneho uplatnenia predmetného nároku na súde, t. j. aj bez vynaloženia nákladu na tento úkon právnej služby, by sa mohol domáhať návrhom ochrany svojich práv v konaní pred súdom. Nejde teda o účelne vynaložené trovy konania a odmena za tento úkon ani nevyplýva z ust. § 14 cit. vyhlášky. Náhrada trov právneho zastúpenia teda predstavuje sumu 58,58 eura, ktorú súd v súlade s § 150 ods. 2 O. s. p. znížil o 50 % na 29,29 eura. K aplikácii tohto ustanovenia zákona súd dospel na základe zistenia, že navrhovateľom uplatňovaná náhrada trov konania v sume 58,58 eura je voči žalovanej pohľadávke 50,70 eura vysoká.

Podľa § 150 ods. 2 O. s. p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Z jazykového a logického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne nevyplýva, akými úvahami sa má súd spravovať pri svojom rozhodovaní. Miera úvahy súdu je zúžená na univerzálnu danosť takejto možnosti, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke. Aký je pomer výšky trov k výške pohľadávky, ktorý treba považovať za neprimeraný, zákon nezakotvuje a moderačné právo súdu je ponechané na úvahe súdu. V danom prípade nemožno ponechať bez povšimnutia najmä tú okolnosť, že úkony advokáta smerujúce k vymoženiu pohľadávky navrhovateľa si nevyžadovali zložitý proces prípravy a vybavenia a z právneho hľadiska sa jedná o jednoduchý typ žaloby, bez nutnosti náročnej právnej analýzy, nakoľko ide evidentne o hromadne uplatňovaný návrh s nízkou hodnotou pohľadávky.

Náhradu trov konania je odporkyňa povinná zaplatiť advokátovi navrhovateľa (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinná dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.